

tilbage igjen. Jeg haaber nu, at vi skulle kunne faae Loven forandret i den Retning, jeg har antydet; jeg finder det saa billigt, at jeg er overbevist om, at man ved nærmere Eftertanke vil finde, at det bør sættes ind i Loven.

Ordførem: Den sidste ærede Taler meente, at det sjællandske Jernbaneselskab var kommet til Indenrigsministeren og havde forlangt Tillæbelse til at bygge en Jernbane til Helsingør; men det ærede Thing vil erindre, at det er en Jernbane ikke til Helsingør, men til Klampenborg, Selskabet ønsker. Nu er det os der siges til Selskabet: Nei, vi ønske ikke en Jernbane anlagt til Klampenborg; men vi ønske den strax til Helsingør, og det gjælder da om, naar vi ansee det for ønskeligt, at disse to Væner drives som een Forretning, at Staten opstiller saadanne Betingelser, at der kan være Nyttelighed for, at Selskabet kan gaae ind derpaa. Saaledes staaer Sagen, og ikke som den ærede foregaaende Taler fremstillede den.

Tsberning: Det kan være, at det, naar man sætter Begrænsningen snævrere, saaledes at Jernbaneselskabet og Staten, naar Banen giver over 4 pCt. Netto, skulde dele halvt, kunde give større Vanffelighed at skaffe Capitalen tilveie i nærværende Dieblit; men der maatte upaatvivlelig kunne stilles saadanne Betingelser, der kunde være forbeelagte for Jernbaneselskabet, for at finde Actionairer, og ligeledes, hvis Banen i Tidens Længde skulde give et betydeligt Overskud, skaffe Staten en Forbeel for den betydelige Garanti, den giver. Saa vidt jeg har forstaaet Forholdet, er det bestemt, at Rente-Underbalancen bliver ført Jernbaneselskabet til Last som en Gjæld, der skal betales, naar Jernbanen giver Overskud, men jeg ved ikke, om der beregnes Renter af denne Gjæld, hvilket jeg ikke troer (Ministeren: Nei!). Naar der saaledes ikke beregnes Rente af denne Gjæld, kunde man synes, at der i den Forbeel, der paa den Maade indbrømmes Selskabet, kunde ligge en Billighed i den Forbring fra Statens Side, at Selskabet, naar det kom til betydelige Kræfter, gav en Andeel af dets

Indtægt for at erstatte Staten det lidte Tab. Man kunne f. Ex. sige, at naar Jernbanes Actierne gavede 4½ pCt., og der altsaa blev et Overskud, skulde Staten modtage en Andeel deraf. Loven kunde i saa Henseende indeholde en Bemhndigelse, eller i det Hele taget, derom tvivler jeg aldeles ikke, fremstaae i en saadan Form, at den ikke blev trykkende for Jernbaneselskabet, og heller ikke gjorde det vanffeligt for Ministeriet at komme tilrette med det.

Da Ingen yderligere begjærte Ordet, gif man til Afstemning, hvorved:

1) Udvalgets Forslag til § 1:

§ 1'en forandres:

„kan Regjeringen meddele“

til:

„kan Regjeringen inden den 1ste Januar 1862 meddele“.

vedtoges eenstemmig med 64 Stemmer.

2) Forslag af Lee til samme Paragraph:

§ 1'en forandres:

„fra Kjøbenhavn til Helsingør med en Sidebane til Sægersborg Dyrehave“

til:

„mellem Kjøbenhavn, Sægersborg Dyrehave, Helsingørs Havn, Frederiksberg og Fredensborg“.

forkastedes med 51 Stemmer mod 21.

3) Udvalgets Forslag til samme Paragraph:

§ 1'en forandres:

„Helsingør med en Sidebane“

til:

„Helsingørs Havn med en Sidebane“.

vedtoges eenstemmigt med 63 Stemmer.

4) Forslag af Udvalgets Fleertal til samme Paragraph:

§ 1'en efter „Sægersborg Dyrehave“

tilføies:

„og med eller uden Sidebane til Fredensborg og Frederiksberg“.

vedtoges eenstemmig med 70 Stemmer.